

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **V.**, bytom P., právne zastúpeného JUDr. Antonom Slamkom, advokátom v Dolnom Kubíne, Radlinského č. 1735/29, proti žalovanému: **Správa katastra Tvrdošín**, Medvedzie č. 254, Tvrdošín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. X 7/2010 zo dňa 19.3.2010, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/143/2010-93 zo dňa 1.8.2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/143/2010-93 zo dňa 1.8.2011 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 157,10 € k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. Antona Slamku a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline napadnutým uznesením zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. X 7/2010 zo dňa 19.3.2010, ktorým žalovaný rozhodol o oprave zápisu spoločného dvora na LV č. X., v k.ú. T., parc. č. X.. Krajský súd nariadil vrátiť žalobcovi krátený súdny poplatok vo výške 59,37 € cestou príslušného daňového úradu a o trovách konania rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť nahradiť trovy konania žalobcovi vo výške 460,39 € k rukám jeho právneho zástupcu.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný a žiadal ho zrušiť, prípadne zmeniť tak, že žalobcovi sa náhrada trov konania nepriznáva. Krajskému súdu vytýkal, že mal postupovať podľa 250i ods. 4 OSP a nie podľa § 250h a § 250d ods. 3 OSP, pretože mal vedomosť o tom, že k zrušeniu žalobou napadnutého rozhodnutia došlo na základe protestu prokurátora ešte pred tým, ako súdu došlo späťvzatie žaloby žalobcom. V súvislosti s tým namietal priznanie náhrady trov konania žalobcovi, pretože žalobca vzal žalobu späť vzhľadom na výsledok konania o proteste prokurátora, v ktorom bolo napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušené, no na základe toho nemožno urobiť právny záver, že dôvodne podaný návrh bol vzatý späť pre správanie žalovaného. Vyjadril názor, že mu nemala byť uložená táto povinnosť vzhľadom na ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c/ OSP.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol uznesenie krajského súdu potvrdiť ako vecne správne a zároveň žiadal o priznanie náhrady trov odvolacieho konania v sume 157,10 €. Pripomenul tiež, že proti zastavujúcemu uzneseniu podľa piatej časti OSP nie je prípustné odvolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Zo spisu krajského súdu vyplýva, že žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia č. X 7/2010 zo dňa 19.3.2010, ktorým žalovaný rozhodol o oprave chyby a na LV č. X., k.ú. T. a vykonal zápis do časti B tak, že pod B1 zapísal vlastníkov M. v podiele 177/532 a M. v podiele 1/2 titulom dedenia a pod B3 zapísal tieto osoby ako vlastníkov v podiele 89/532 titulom kúpnej zmluvy. Žalobca namietal, že bol spoluvlastníkom spoločného dvora, v čase napadnutej opravy v katastrálnom operáte bol vedený na LV ako spoluvlastník, no po oprave vykonanej žalovaným už nemá žiaden podiel. Žalovanému správne orgánu v žalobe vytýkal, že pochybil aj z procesného hľadiska, keďže s ním mal v zmysle ustanovení SP konať ako s účastníkom konania, pretože bolo zrejmé, že mohol byť na svojich právach dotknutý.

Počas konania o žalobe napadol uvedené rozhodnutie prokurátor Okresnej prokuratúry v Námestove protestom č. Pd 111/10-17 zo dňa 18.2.2011, ktorému žalovaný nevyhovel. Nadriadený orgán žalovaného - Katastrálny úrad v Žiline – však protestu vyhovel, rozhodnutie č. X 7/2010 zo dňa 19.3.2010 zrušil a vec vrátil správe katastra na nové prejednanie a rozhodnutie.

Z tohto dôvodu žalobca podaním doručeným súdu dňa 12.7.2011 vzal svoju žalobu v celom rozsahu späť, žiadal konanie zastaviť a uplatnil si náhradu trov konania v sume 460,39 €.

Krajský súd následne konanie zastavil s poukazom na § 250h ods. 2 a § 250d ods. 3 OSP a žalovaného zaviazal k náhrade trov konania v sume, v akej si ich právny zástupca žalobcu vyčíslil.

Podľa ust. § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 250i ods. 4 OSP ak rozhodnutie správneho orgánu bolo medzitým napadnuté protestom prokurátora, súd konanie o žalobe preruší až do jeho vybavenia; ak napadnuté

rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené, súd konanie o žalobe zastaví. Obdobne sa postupuje, ak pred podaním žaloby na súd sa proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu podal mimoriadny opravný prostriedok.

Podľa ust. § 250h ods. 2 OSP až do rozhodnutia súdu môže žalobca vziať žalobu späť; ak žalovanému medzitým vznikli trovy konania, rozhodne súd o ich náhrade.

Podľa ust. § 246c ods. 1 OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 146 ods. 1 OSP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie

- a) mohlo sa začať i bez návrhu;
- b) skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné;
- c) bolo zastavené,
- d) začalo na návrh prokurátora (ods. 1).

Ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca (ods. 2).

Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd síce mal zastaviť konanie z dôvodu podľa vyššie citovaného § 250i ods. 4 OSP, no vzhľadom k tomu, že pri postupe podľa § 250d ods. 3 alebo podľa § 250i ods. 4 OSP je výsledok konania rovnaký, nebolo dôvodné meniť či rušiť zastavujúci výrok krajského súdu. (Treba dodať, že OSP pripúšťa odvolanie proti zastavujúcemu uzneseniu vydanému podľa § 250d ods. 3 OSP.)

V súvislosti s výrokom o trovách odvolací súd súhlasí s názorom krajského súdu, že v danom prípade bolo potrebné aplikovať zodpovednosť za procesné zavinenie

na zastavení konania v zmysle ustanovenia § 146 ods. 2 veta druhá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Pri posudzovaní trov konania v spojení s ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá OSP je všeobecný súd povinný skúmať, či niektorý z účastníkov konania zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť. K zastaveniu konania môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov. Zákon ustanovuje len jeden druh prípadov zastavenia konania pre späťvzatie žaloby (§ 146 ods. 2 veta druhá OSP), ku ktorému došlo pre správanie žalovaného, pričom žaloba bola podaná dôvodne, čo zakladá právo žalobcu na náhradu trov zastaveného konania.

Zo skutkových zistení v prejednávanej veci vyplýva, že na základe protestu prokurátora bolo žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušené a vec mu bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie. Dôvody žaloby sa pritom zhodovali s dôvodmi protestu prokurátora a s dôvodmi rozhodnutia KÚ Žilina zo dňa 4.5.2011, ktorým protestu vyhovel a ktorým bolo žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušené (žalobca namietal, že žalovaný rozhodol o oprave v katastrálnom operáte napriek skutočnosti, že bol vedený ako spoluvlastník dvora, nekonal s ním ako s účastníkom konania). **Vzhľadom na uvedené preto bolo dôvodné konštatovať, že žaloba v danej veci bola podaná dôvodne a teda krajský súd správne aplikoval ustanovenie § 146 ods. 2 druhá veta OSP, keď žalobcovi priznal náhradu trov konania.**

Odvolačí súd v súvislosti s odvolacími dôvodmi žalovaného poukazuje na to, že ak by krajský súd zastavil konanie podľa § 250i ods. 4 OSP, výrok o trovách by musel oprieť o ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá OSP, pretože pochybenie žalovaného (pre ktoré došlo k zrušeniu jeho rozhodnutia) by bolo tým zavinením, ktoré by bolo dôvodom pre uloženie povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania. Teda ak by krajský súd postupoval podľa § 250i ods. 4 OSP a v súvislosti s trovami podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP, výsledok konania by bol rovnaký.

Z uvedených dôvodov odvolací súd v danej veci dospel k záveru, že krajský súd nepochybil, keď konanie o žalobe zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby a žalovaného zaviazal

k náhrade trov konania žalobcu. Žalovaný nenamietal v odvolaní priznanú výšku trov konania ani ich výpočet a z toho dôvodu sa nimi odvolací súd nezaoberal. Odvolací súd preto uznesenie krajského súdu potvrdil ako vecne správne (§ 219 OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 OSP a analogicky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP tak, že žalovaného zaviazal nahradiť úspešnému žalobcovi účelne vynaložené trovy odvolacieho konania vyčíslené v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. v sume 157,10 €, ktoré predstavuje odmena za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu - § 14 ods. 1 písm. b/ vyhl.) určená podľa § 11 ods. 4 veta prvá vyhl. ako 1/6 výpočtového základu, teda v sume 123,50 €, k nej prislúchajúci režijný paušál v sume 7,41 € (§ 16 ods. 3 vyhl.) a zvýšenie o 20%-nú DPH v sume 26,18 € (§ 18 ods. 3 vyhl.).

P o u č e n i e : Protí tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 6. marca 2012

**JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová